

מ"ת 70116/03/23 - מדינת ישראל נגד תסנים זוקש

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' הנשיא משה סובל

מ"ת 70116-03-23

המבקשת

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

המשיבים

1. תסנים זוקש ע"י ב"כ עו"ד מיאדה סואעד

2. דיאא טבאחי

ע"י ב"כ עו"ד עאטף פרחאת

החלטה (משיבה 1)

1. ביום 30.3.23 הגישה המדינה בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים בת"פ 70062-03-23, שבו הם מואשמים בעבירות נשק. ביום 20.4.23 החלטתי על מעצרו של משיב 2 עד תום ההליכים. ההחלטה הנוכחית עוסקת במשיבה 1 (להלן - המשיבה).

2. כתב האישום, המחזיק שלושה אישומים, מאשים את המשיבה בשניים מתוכם. באישום 1 מואשמת המשיבה (לבדה) בסיוע לסחר בנשק. באישום 2 מואשמת המשיבה בסיוע לסחר בנשק, לצד משיב 2 המואשם באישום זה בסחר בנשק.

3. על פי הנטען באישום 1, המשיבה הסיעה ביום 19.1.23 ברכב מסוג קיה שחורה את נסים עקאד (להלן - נסים) ומוחמד בוסטאמי (להלן - בוסטאמי) למקום מפגש בסביבת היישוב אלפי מנשה, שם המתין לנסים ולבוסטאמי סוכן משטרה. קודם לכן תיאם הסוכן עם ווליד חסן (להלן - ווליד) כי הסוכן ירכוש מנסים ובוסטאמי במקום המפגש שני אקדחים. בהגיע הרכב שבו נהגה המשיבה למקום המפגש, ירד ממנו נסים כשהוא אחוז תיק ובו שני אקדחי הזנקה שהוסבו לירי תחמושת קליעית, וכן מחסניות תואמות. נסים נכנס לרכבו של הסוכן, הציג בפניו את האקדחים, והשניים נסעו לקרבת מקום שם הסוכן ביצע ירי בשני האקדחים על מנת לבדוק את תקינותם. השניים חזרו למקום המפגש, שם נסים ביקש מבוסטאמי להיכנס לרכבו של הסוכן וערך היכרות ביניהם. הסוכן שילם לנסים ולבוסטאמי עבור האקדחים והמחסניות סכום של 38,000 ₪, והשניים שילמו למשיבה עבור ההסעה סכום של 400 ₪.

4. על פי הנטען באישום 2, בשיחה בין נסים והסוכן מיום 3.2.23 הם תיאמו כי הסוכן ירכוש מנסים אקדח תמורת 24,000 ₪ וכי העסקה תתבצע בירושלים באמצעות המשיבה. ביום 6.2.23 שלח נסים לסוכן תמונה של אקדח ותיאם עם הסוכן את ביצוע מכירתו ליום המחרת בשעות הצהריים באמצעות המשיבה. למחרת, ביום 7.2.23, יצא הסוכן ברכבו למקום שנקבע לביצוע העסקה במגרש חניה בשכונת פסגת זאב בירושלים. משיב 2, המכיר את המשיבה ממקום עבודתם המשותף, התקשר לסוכן והודיע לו כי הוא בדרכו יחד עמה למקום המפגש. המשיבים הגיעו למקום ברכב מסוג קיה ספורטינג שבו נהגה המשיבה, ומשיב 2 נכנס לרכבו של הסוכן כשהוא מחזיק בידו שקית לבנה שבתוכה אקדח הזנקה שהוסב לירי תחמושת קליעית עם מחסנית תואמת. הסוכן נסע עם משיב 2 לקרבת מקום וביצע ירי באמצעות האקדח על מנת לבדוק את תקינותו. לאחר מכן חזרו

עמוד 1

הסוכן ומשיב 2 לנקודת המפגש שם הסוכן שילם למשיב 2 סכום של 24,000 ₪ תמורת האקדח והמחסנית. ווליד התקשר לסוכן על מנת לוודא שהעסקה התבצעה באופן תקין, ושוחח גם עם משיב 2. בסיום השיחה חזר משיב 2 לרכב הקיה שבו נהגה המשיבה.

5. בדיון מיום 20.4.23 טענה ב"כ המשיבה כי ישנו כרסום ממשי בראיות הנוגעות למשיבה, ובפרט לגבי אישום 2. לטענתה, חומר החקירה מעלה כי ככל הנראה המשיבה נוצלה ללא ידיעתה על ידי הגורמים שביצעו לכאורה את עבירות הסחר בנשק וכי נסיעותיה המתוארות בכתב האישום היו תמימות. באשר לאישום 1 מכחישה המשיבה כי הייתה לה ידיעה על הימצאות הנשק ברכבה וטוענת כי לא ניתן לבסס את ידיעתה על הודעתו של נסים לפיה היא ראתה את האקדח שהיה לו בתיק כאשר נכנס לרכבה. בנוגע לאישום 2 טוענת המשיבה כי אין בחומר החקירה ראיה למודעותה לכך שמשיב 2 החזיק ברכבה נשק בעת שהסיעה אותו.

6. מסקנתי מהעיון בחומר החקירה היא כי יש בו ראיות לכאורה בעוצמה מספקת להוכחת אשמתה של המשיבה בשני האישומים, בהתאם למבחן הרלוונטי של "ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיוודן במהלך המשפט - תוך בחינתן בחקירות, בקביעת אמינות ומשקל - יוביל לראיות (רגילות) אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר" (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד פ"ד נ(2) 133, 147 (1996)).

7. הסיכוי הסביר לכך שבהליך העיקרי תידחה טענת המשיבה לכך שלא ידעה באירוע נשוא האישום הראשון על הימצאות הנשק ברכבה, נעוץ בראש ובראשונה מדבריו של נסים בהודעתו במשטרה מיום 14.3.23, שו' 43: "כאשר נכנסתי לרכב שלה היא ראתה את האקדח, אני נכנסתי לרכב שלה וישבתי מאחורה הוצאתי את האקדח משקית בצבע שחור... הבת פחדה והיא אמרה פעם אחרונה שהיא עושה את זה. היא ידעה שזה נשק כי היא ראתה את הנשק כי הוצאתי אותו מהשקית... אני ידעתי שזה אקדח וגם הבחורה ידעה שזה נשק". שלא כפי שטוענת המשיבה, גרסה זו של נסים אינה סותרת את דבריו בהמשך אותה חקירה (278): "אני ביקשתי ממנה והיא חברה של בוסטאמי והיא לא ידעה שזה נשק אבל בוסטאמי ידע". קריאת ההודעה בכללותה מעלה כי דברים אחרונים אלו מתייחסים לכאורה לשלב שבו נוצר הקשר בין נסים למשיבה באמצעות בוסטאמי (ראו שם, שו' 42: "זאת הבחורה שנפגשתי איתה דרך מוחמד בוסטאמי"). ואמנם המאשימה אינה טוענת כי בשלב ראשון זה, שבו נסים סיכם עם המשיבה כי תסיע אותו, היה ידוע למשיבה כי מטרת הנסיעה היא הגעה למקום שבו תתבצע מכירת נשק. מנגד, קיימות ראיה לכך שלמצער הדבר נודע למשיבה תוך כדי הנסיעה, וכי למרות זאת היא המשיכה בה והובילה את נסים למקום המפגש לאחר שראתה את האקדח שבכליו. יתר על כן, על פי הודעתו הנזכרת של נסים, המשיבה לא רק ראתה את האקדח בעת הנסיעה, אלא לאחר שנסים ביצע את המכירה לסוכן התקשרה המשיבה למשיב 2 "ואמרה לו שנסים עשה ככה וככה עם האקדח ושהיא לא רוצה את זה" (שו' 47).

טענת המשיבה כי לא נמסר לה תיעוד חזותי מלא של הודעת נסים הנ"ל, אינה פוגמת בדיות הלכאורית של הודעתו הכתובה לצורך השלב הדיוני הנוכחי. כך גם טענת המשיבה להעדר פירוט מספיק בהודעתו של נסים הן לאופן שבו התאפשר לה לראות את הנשק במושב האחורי של הרכב תוך שהיא נוהגת והן לכך שנסים (שלדבריה לא הכיר אותה קודם לכן) חשף בפניה את האקדח. משקלה הלכאורי של הודעת נסים מתחזק על רקע הגרסה המתפתחת של המשיבה בחקירותיה במשטרה, שבתחילה הכחישה היכרות עם נסים ובוסטאמי; וגם כאשר הודתה בהמשך כי השניים מוכרים לה לא מסרה הסבר קוהרנטי ומניח את הדעת באשר לנסיבות שהניעו אותה להסיע את נסים למקום המפגש ולקבל על כך תמורה (לכאורה בלתי פרופורציונלית) של מאות שקלים חדשים.

8. הראיה הלכאורית הראשונה למודעות של המשיבה באירוע נשוא האישום השני כי היא מסיעה את משיב 2 לצורך ביצוע עסקת מכירת אקדח על ידו, מצויה גם היא בהודעה של נסים מיום 14.3.23. נסים סיפר שם כי בשיחה הטלפונית שהתקיימה בין המשיבה למשיב 2 לאחר מכירת הנשק נשוא האישום הראשון "הבחורה אמרה לדיא [משיב 2] שידבר איתי בפלאפון. לקחתי מהבחורה את הפלאפון ודיברתי עם דיא ואמרתי לו שאתה יכול להביא את האקדח הזה לשימי [הסוכן]... ואני הבאתי את האקדח לדיא" (שו' 47). שלא כפי שטוענת המשיבה, אין למצוא כרסום במשקלם הלכאורי של הדברים בשל כך שבמחקר התקשורת שנערך למספרי הטלפון של המשיבה לא נמצאה שיחה בינה למשיב 2 ביום 19.1.23 (מועד העסקה באישום הראשון). נסים לא מסר באיזה מכשיר טלפון בוצע השיחה; ובכל מקרה נמצאה בחומר החקירה ראיה להתנהלות של נסים באמצעות שיחות בווטסאפ שאינן מתועדות במחקר תקשורת (האזנת סתר 4175779-2022, שיחה מספר 448).

ראיה לכאורית נוספת היא בירי שהסוכן ביצע באקדח שמכר לו משיב 2 בסמוך לרכב שבו שהתה ונהגה המשיבה באירוע נשוא האישום השני. כפי שציין הסוכן בהודעתו מיום 12.2.23: "אחרי כמה דקות הגיע רכב מסוג קיה ספורטאג שחורה נהוגה ע"י בחורה ולידה בחוק צעיר בן 25 לערך שראה אותי ובא אלי לרכב עם שקית לבנה ונכנס לתוכו... הבחור הוציא מהשקית את האקדח עם המחסנית... נסענו הבחור ואני כמה מטרים בתוך החניה, הכנסתי את הכדורים שנתת לי למחסנית ויריית אותם שם באוויר, חזרתי לנקודה שנפגשנו... הבחור החזיר לי את הטלפון והלך לרכב קיה לבחורה שהמתינה לו שם והם נסעו מהמקום".

יצוין עוד כי בהתכתבות בין נסים לסוכן טרם העסקה נשוא האישום השני, ציין נסים כי המחיר הוא "17, ו-4,000 לבחורה שתביא לך אותו". בכך יש לחזק את המודעות של המשיבה לעסקה. מנגד, אין לקבל את טענת המשיבה כי הבידוק שהיא ומשיב 2 עברו במחסום חיזמה בכניסתם לירושלים שולל את מודעותה להימצאות נשק ברכב. המשיבה סיפרה בהודעתה מיום 16.3.23 כי אספה את משיב 2 "מהמחסום של מחנה שועפט" (שו' 71); ואכן משיב 2 הוא תושב מחנה שועפט. מנגד, המחסום שבו עברו המשיבה ומשיב 2 היה מחסום חיזמה, וזאת לכאורה לאחר שעסקת המכר כבר התבצעה (דו"ח פעולה מיום 7.2.23).

תיקי החקירה מוחזרים לב"כ המבקשת.

ניתנה היום, י' אייר תשפ"ג, 01 מאי 2023, במעמד ב"כ המבקשת, המשיבה וב"כ המשיבה.